Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36450
Copyright: Melk, Benediktinerstift

uidebat. Interea clarus frēs admonet
oratiom instare. ut manifestū ei do
quid nā ēēt ostenderet. Itaq; relicta
matis psalmis vmnisq; assumit. At
ubi illuxit dies apprehensū deferre
ad martinū uolebat. bn̄ scius illudi
illū diabolī arte nī posse. Tuc ūtem
ti de rēclamare miser cepit. interdictū
q; sibi esse dicebat. ne se ostenderet
martino. Cuiq; multū illū ire com
pelleret. intrabentiū manus uestis
euanuit. Vnde quis dubitet hanc
eam martim utute fuisse. ut fanta
siam suā diabol' ei esset martini o
culis ingerendi. dissimulare diuti
aut tegere nī posset. Animadūsum
est eadem tim fere tēpore fuisse in
hispanys iuuene. qui cū sibi mul
tis signis auctoritate paranisset.
eo usq; elatus est ut se heliū pfitet.
Quod cū plerique temere credidisset.
addidit ut se xpm esse diceret. Inquo
eam ado illusit. ut eū qdā epus no
mine rufus ut dm adoraret. pp
qd eū postea abeqitu deiectū uidi.
Plerique eam nobis efrīb' retulerut.
eadem tēpore in oriente quēdā exti
tisse. qui se iohem esse uiritaret.
Ex quo comicere possum' istu sinoī
pseudo pphetis erustentib' ante xpi
aduentū iminere. qui ni in ultis
misteriū iqitatis op at. Neq; em
ptereūdū uidet. qnta martinu sub
eisdem dieb' diabolus arte tenta
uerit. Quodā enī die pmissa pse
cutiōtectis ipsa luce purpurea q
fuerat' claritate assūpti fulgoris
illuderet. uestē eam regia indutus
diademate ergēmis auro q; redi
mit. calceis auro illitis. serenio ore
leta facie ut nichomin' qm diabol'
putaret' orantī in cellula astitit.
Cuiq martin' primo aspectu eius
fuisset hebetatus diu multūq; am
bo silenciū tenuerit. Cui pro diabolus
agnosce inqt martine que cernis
xpūs ego sum descensur' ad trag. p'
me manifestare tibi uolui. Ad hec
cū martin' taceret. nec qquā rsp
si referret iterare ausus est diabo
lus pfessionis audaciā. Martine
quid dubitas credere? cū uideas xps
ego sum? Cui ille reclamante sibi spū.
ut intelliget diabolū ēē nī deū. no
se inqt dns ihūs purpuratū a dia
demate rentente se uenturū esse p
dixit. ego xpm n̄ in eo habitu forq
qua passus est. n̄ cruciis stigmata
pferente uenisse nī credā. Ad hanc
ille uocē. statī ut fum' euanuit. a
cellula tanto fetore cōplenit. ut ī
dubia indicia relinqret diabolū se
fuisse. Hec ita gestū ut sup rtulim'
ex ipsius martin ore cognoui. ne
forte quis cristimet fabulosum.
Vbi bndictus senex? ad eū fide ac
caritate pterit? exponit pfectionē
religionis illi? uel qb' exemplis eos
ad timorē dīi pucauit. q p iudis
et obtrectatorib' suis semp orauit.
? ad usu' oms in sidus paciaq habu
Nam cum olim audita fert
fide eius uita atq uirtutib'
desiderio illi' estuarem? gratī not
ad eū uidendū pegnacione suscepi
mus. simul quia ī ardebat animi
uitī illius scribere partim ab ipso
inqrīti ille strōgari potuit scisci
tati sum? partī ab his qui interfue
runt ul' sciebat cognouim? Quo

plena